

Projekt bezpodmínečné lásky

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, v 3. neděli po Zjevení Páně, slovy apoštolskými: *Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen*

Introit: (Žalm 138, 1-3)

1 Celým svým srdcem ti vzdávám chválu, přímo před bohy ti zpívám žalmy,

2 klaním se ti před tvým svatým chrámem, tvému jménu vzdávám chválu za tvé milosrdenství a za tvou věrnost; svou řeč jsi vyvýšil nad každé své jméno.

3 Odpověděl jsi mi v den, kdy jsem tě volal, dodal jsi mé duši sílu.

Píseň: EZ 288 – Chvaliž Hospodina

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, ty řídíš všechno na nebi i na zemi; vyslyš prosby svého lidu a dej našim dnům svůj řád a mír. Dobrý Bože, ty jsi naši naději ve zlých dnech, když jsme sevřeni ve svém strachu. Jsi moudrostí, když se necháváme unášet planým sněním. Prosíme, přijď i dnes k nám. Vyžeň svým Slovem vše nečisté, co v nás působí, co škodí našim bližním i nám samotným. Přemož svým duchem lásky všechnu nenávist, která ovládá naše srdce. Věříme, že ty máš moc obnovit naše životy a darovat nám novou důvěru, abychom se z celého srdce odevzdali tobě. Amen

I. Čtení (Lk 15, 11-32)

11 Řekl také: „Jeden člověk měl dva syny.

12 Ten mladší řekl otci: ‚Otče, dej mi díl majetku, který na mne připadá.‘ On jim rozdělil své jmění.

13 Po nemnoha dnech mladší syn všechno zpeněžil, odešel do daleké země a tam rozmařilým životem svůj majetek rozházel.

14 A když už všechno utratil, nastal v té zemi veliký hlad a on začal mít nouzi.

15 Šel a uchýtil se u jednoho občana té země; ten ho poslal na pole pást vepře.

16 A byl by si chtěl naplnit žaludek slupkami, které žrali vepři, ale ani ty nedostával.

17 Tu šel do sebe a řekl: ‚Jak mnoho nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem!‘

18 Vstanu, půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě.

19 Nejsem už hoden nazývat se tvým synem; přijmi mne jako jednoho ze svých nádeníků.‘

20 I vstal a šel k svému otci. Když ještě byl daleko, otec ho spatřil a hnut lítostí běžel k němu, objal ho a políbil.

21 Syn mu řekl: ‚Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem.‘

22 Ale otec rozkázal svým služebníkům: ‚Přineste ihned nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy.

23 Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, hodujme a buďme veselí,

24 protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.‘ A začali se veselit.

25 Starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec.

26 Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to má znamenat.

27 On mu odpověděl: ‚Vrátil se tvůj bratr, a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že ho zase má doma živého a zdravého.‘

28 I rozhněval se a nechtěl jít dovnitř. Otec vyšel a domlouval mu.

29 Ale on mu odpověděl: ‚Tolik let už ti sloužím a nikdy jsem neporušil žádný tvůj příkaz; a mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli.

30 Ale když přišel tenhle tvůj syn, který s děvkami prohýřil tvé jmění, dal jsi pro něho zabít vykrmené tele.‘

31 On mu řekl: ‚Synu, ty jsi stále se mnou a všechno, co mám, je tvé.

32 Ale máme proč se veselit a radovat, poněvadž tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.‘“

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

---

Slůvko dětem (lekce 15 - Jákob usiluje získat požehnání) – Lia Bánoci

Farář by se mohl domluvit s dětmi, že budou spolu s ním na konci bohoslužeb žehnat shromáždění.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Píseň: EZ 313 – Ozvi se Pane můj

Kázání (Lk 15, 21)

Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsm už hoden nazývat se tvým synem.

Milí bratři, milé sestry,

v tomto příběhu máme tři postavy. S kterou se ztotožníme? Dokážeme se **vidět v obou synech** – v tom bloudícím i v tom, který zůstal doma? Nebo dokonce v otci, kteří odpouští? Příběh o marnotratném synu je určen nám a zve nás k **milosrdenství, odpuštění a smíření**.

Toto klasické a známe podobenství má **univerzální přitažlivost**. Postavy otce a jeho dvou synů jsou zobrazeny živě a nezapomenutelně. Popis vztahů mezi nimi je **psychologicky ostrý**. Ústřední postavou je otec; je to jeho láska, která je **bezmezná a bezpodmínečná**.

Obrázek č. 1 Rembrandtův známý obraz otce objímajícího svého vyčerpaného a ve svědomí zasaženého mladšího syna nás vtahuje do příběhu odehrávajících se ve **velkých hloubkách**. Všimněte si rukou na synových ramenou.

Obrázek č. 2 **Levé silné a robustní a pravé štíhlé a ženštější**. Je to jako kdyby otec a matka objímali svého syna: otec a matka v Bohu.

Podobenství o marnotratném synu nám dává představu o neochvějně Boží lásce. Bůh nám ukazuje, jak by vypadal náš Otec v lidské podobě. Když se slzami radosti vítá svého ztraceného syna, zabíjí tučné dobytče, přináší nejlepší šaty a svolává velkou hostinu, není to kvůli druhým lidem. Chce vyjádřit svou úžasnou radost, že se jeho milovaný syn vrátil domů. Má radost i z každého z nás.

Nouze dovedla mladšího syna hladovějícího v cizí zemi k touze po změně. V hloubi srdce toužil po pravé lásce. Mohl se rozhodnout vyjít ze své nouze cestou zločinu, ale on cítil, že potřebuje podporu někoho, kdo ho má rád.

Bůh nám ukazuje, co znamená opravdové milosrdenství. Vítá svého syna zpět, jako by se nic nestalo, je **neuvěřitelně velkorysý**. Jeho hluboká láska byla tvořivá a dala synovi nový život.

Starší syn se chytil do pasti **spravedlnosti** – nežádal milosrdenství, ale **spravedlnost**. Chtěl, aby se všechno měřilo spravedlivým metrem, ale neměl ani tušení, jak originální je a co znamená **velkorysé odpuštění**.

Tento příběh se často vypravuje proto, aby vyniklo Boží milosrdenství nebo abychom si uvědomili potřebu pokání. Zdá se, že Ježíš jej vyprávěl proto, abychom se mohli těšit z **nekonečného Božího milosrdenství**. Milující Otec si nepřeje nic jiného, než žehnat nám a navracet nám lásku a sebeúctu.

Ježíš používá podobenství o mladším a starším bratrovi k ilustraci **dvou základních cest**, po nichž se lidé pokoušejí jít za svým štěstím a naplněním: **cesta mravní přizpůsobivosti a cesty sebeobjevování**.

Každá z nich působí jako, když si nasadíme brýle se zabarvenými skly, skrze něž pozorujeme život. Každá z nich představuje metodu nalezení **osobní důležitosti a ceny**, metodu pojmenování nešvarů světa a metodu, jak **rozlišit správné od špatného**.

1. Starší bratr v podobenství ztělesňuje cestu neboli schopnost **se přizpůsobit**. Farizeové byli přesvědčeni, že jsou lidmi vyvolenými Bohem, že si mohou zachovat jeho požehnání a obdržet konečnou spásu skrze **striktní dodržování pravidel Bible**. Podle tohoto modelového názoru můžeme nalézt štěstí skrze dosažení mravní poctivosti.
  2. Mladší bratr v podobenství ztělesňuje cestu **sebeobjevování**. Táto cesta je mnohem běžnější i dnes. Podle tohoto paradigmatu jedinci svobodně sledují vlastní cíle a usilují o seberealizaci bez ohledu na obecné zvyklosti. Z tohoto pohledu by svět byl mnohem lepším místem pro život, kdyby se tradice, předsudky, autoritářské hierarchie a ostatní překážky osobní svobody oslabily, či vůbec vymýtily.
- Osoba kráčející **cestou přizpůsobivosti** říká: „*Neučiním to, co chci, ale to, co si ode mne žádá tradice a komunita.*“

- Osoba ubírající se cestou **sebeobjevování** prohlašuje: „*Jedině já mohu rozhodnout, co je pro mne správné či špatné. Budu žít tak, jak budu chtít já, a tímto způsobem najdu svoje pravé já a štěstí.*“

V naší společnosti je mezi oběma těmito přístupy tak hluboká propast, že si jedna strana jen stěží dokáže představit, že by mohla vést život druhé strany.

V prvním dějství Ježíš na příkladu mladšího bratra názorně ukazuje typ hříchu, který rozpozná každý. **Mladík poníží svoji rodinu** a žije nevázaným, požitkářským, prostopášným životem. Je neovladatelný. Svému otci, který v příběhu zastupuje roli Boha, se odcizí. Každý, kdo se rozhodl žít tímto způsobem, odpadl od Boha. Asi bychom s tímto výkladem podobenství souhlasili.

Ve druhém dějství se však pozornost upíná na staršího bratra, jenž je svému otci úzkostlivě oddaný. Je tudíž **oddaný Božím přikázáním**. Je dobře ovladatelný a zcela disciplinovaný. Máme zde tedy dva syny, jednoho dle konvenčních měřítek „špatného“ a jednoho „dobrého“; **otci se však odcizili oba**. Otec chce oběma vyjít vstříc a pozvat je na hostinu své lásky. Nejde tedy jen o jednoho ztraceného syna – v **podobenství jsou ztraceni oba**.

Závěr dějství však zní neuvěřitelně. Vypravěč, samotný Ježíš, úmyslně zanechá staršího bratra ve **stavu odcizení**. A tak se mladší syn hostiny účastní, starší syn nikoliv. **Milovník prostitutek je spasen, avšak muž mravních zásad zůstává ztracen**. Téměř slyšíme, jak na konci příběhu farizeové lapají po dechu. Všechno, co se kdy naučili, je náhle dokonale zpochybněno.

Ježíš tím však nekončí. Jeho podání je daleko skandálnější. Proč se starší bratr hostiny nezúčastní? Starší bratr si odpovídá sám: „*Protože jsem nikdy nepřekročil ani jediný z tvých přikázů.*“ Starší bratr neztrácí otcovu lásku navzdory své dobrotě, ale kvůli ní. Bariéru mezi ním a otcem nevybudovaly synovy hříchy, ale jeho hrdość na splněné mravní zásady; nikoli jeho špatné činy, ale poctivost mu brání zúčastnit se otcovy hostiny.

Srdce obou bratrů a dvě životní cesty, jež reprezentují, jsou si mnohem podobnější, než by se na první pohled zdálo. Oba synové se odmítají podříditi otcově autoritě a hledají cestičky, jak se z ní vymanit. Oba chtějí zaujmout postavení, na jehož základě by mohli otci radit, co má dělat. Jinými slovy, bouří se oba, ale jeden z nich **metodou otevřeného zla, zatímco druhý metodou extrémní poslušnosti**. Otcovu srdci se odcizují oba; oba se stávají ztracenými syny.

Tento příběh **radikálně ukazuje**, že se v nás něco pokazilo. Ježíš nám ukazuje, že člověk, který zdánlivě neporušil nic, může být podobně duchovně ztracený jako osoba, která žije nemravným, prostopášným životem. Proč? To proto, že hřích nespočívá jen v porušení pravidel, ale také v tom, že si člověk sám přivlastní roli Boha jako Spasitele, Pána a Soudce – jako každý syn, který se snaží ze svého života **vymazat autoritu otce**.

Jenže Bůh nedělí svět na mravné „hodné“ a nemravné „zlé“. Ukazuje nám, že my všichni jsme zasvětili život **projektu sebespásy**. Činíme tak jen různými metodami. I když se oba synové dostali na scestí, otcí lhotejní nejsou; oba je zve zpátky k sobě na **hostinu lásky**. Amen.

Modlitba

Pomoz nám, Pane, abychom plnili svá srdce tvou láskou. Ať nás nesvádějí naše falešné představy o sobě. Ať slyšíme tvé pozvání a ať dokážeme vrůstat do tvého obrazu, který je v nás, a ať ve svých životech dokážeme vyzářovat tvou lásku. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 714 – Někdo mě vede za ruku

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Věrný a milostivý Pane, zveš nás ke své tichosti a pokoře, ve které jsi naplnil Otcovu vůli, podstoupil jsi kříž a své království zjevuješ i dnes nám.

- Prosíme, dávej nám své slovo a dej, abychom ti ponechávali volnou ruku, abys na nás mohl pracovat, nás proměňovat a jednou dokonale proměnit ve svůj obraz, to až tě uzříme tváří v tvář.
- Umrtnuj v nás starého člověka, který sám rozhoduje, co je dobré a zlé, a obživuj v nás člověka nového, který s tebou vstal z mrtvých a jemuž patří budoucnost.
- Prosíme za naše děti, mládež, manžele i starce vyučuj své tichosti a pokoře.
- Našemu sboru dej nést evangelium bez stýskání, nezkráceně, aby pochybující přivedlo k jistotě, spící probudilo, lehkomyšlné zarmoutilo, smutné a trpící potěšilo.
- V našem městě, dej zářit svému slovu i pro ty, kdo jsou ve tmách bolesti, pýchy, smrti.
- Rozptyl všechno marné lidské přemýšlení, které rozsévá mezi lidmi neklid, nepokoj a nenávisť.

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: EZ 706 – Důvěřuj se v Pána

Slůvko dětí

Posláni (1. Kor 1, 19-21)

19 *Je psáno: „Zahubím moudrost moudrých a rozumnost rozumných zavrhnou.“*

20 *Kde jsou učenci, kde znalci, kde řečníci tohoto věku? Neučinil Bůh moudrost světa bláznovstvím?*

21 *Protože svět svou moudrostí nepoznal Boha v jeho moudrém díle, zalíbilo se Bohu spasit ty, kdo věří, bláznovskou zvěstí.*

Požehnání (Nm 6, 24-26)

24 *Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,*

25 *ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,*

26 *ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.*

Píseň: EZ 418 – I když se rozcházíme